

The Invitation #1

Gooi de emmer in de bron en haal het water op.
21 augustus 1987 in het Chuang Tzu Auditorium.

Vraag 2

Geliefde Osho,

Iedere keer als ik u zie krijg ik een schok door uw schoonheid. U moet het meest schitterende wezen zijn dat er ooit heeft bestaan! Osho, op wat voor manier ervaart u uw eigen schoonheid?

Jalada, er is geen manier om je eigen schoonheid te ervaren. Alle kennis heeft een bepaalde afstand nodig tussen de kenner en het gekende. Als de schoonheid lichamenlijk is dan zijn er manieren om deze te kennen – je kunt jezelf in de spiegel zien. Maar als de schoonheid vanuit jouw stilte komt, vanuit jouw vrede, vanuit jouw innerlijke glorie – dan kan ze stralen vanuit jouw lichamenlijk wezen maar ze behoort niet tot jouw fysieke lichaam, ze is niet lichamenlijk – dan is er geen manier om haar zelf te kennen, want ze wordt niet gereflecteerd in de spiegel. Je kunt haar ervaren. Het meest belangrijke om te onthouden is dat de schoonheid die jij in mij gezien hebt niet van mij is, ze is ook van jou – ze is van iedereen. De lichamen kunnen verschillend zijn, maar het innerlijke vuur is hetzelfde. En als dat vuur uit jouw lichaam begint te stralen, creëert het een bepaalde gratie, een bepaalde schoonheid. Het is niet iemands bezit, Het is ieders intrinsiek potentieel vermogen. Als je mijn schoonheid kunt zien, is dat een aanwijzing van het zien van je eigen schoonheid, want ik ben niets dan een spiegel voor je. Maar het gebeurt vaak, kijkend in de spiegel kun je een mooi gezicht zien, en als je niet wakker bent of dronken of half in slaap, kun je denken dat de spiegel erg mooi is. Maar de spiegel is gewoon een spiegel; het weerspiegelt jou slechts.

Een dronkaard kwelde zijn vrouw voortdurend door laat thuis te komen. Elke nacht was er herrie. Uiteindelijk gaf de vrouw het op en ze zei de man, “Jij neemt de sleutel. Ontsluit de buitendeur en kom zachtjes binnen. Verstoor mijn slaap niet, en maak geen lawaai zodat de burens niet gestoord worden. Kom gewoon binnen en ga slapen.”

De dronkaard was erg gelukkig. Die dag dronk hij zoveel hij wilde; nu was er geen kwestie dat er enig probleem zou zijn. Toen kwam hij thuis. Hij probeerde zo stil als mogelijk was – opende de deur, ging naar de badkamer om van kleding te wisselen, keek in de spiegel en zei, “Mijn God.”

Zijn hele gezicht was kapot. Bloed droop aan alle kanten, want hij had gevochten in het café.

Hij zei, “Tot nu toe heb ik het perfect stil gedaan, maar in de ochtend zal mijn vrouw deze schrammen en dit bloed ontdekken, en dan zal het hele probleem opnieuw beginnen – hetzelfde gevecht. Op een of andere manier moet ik de schrammen bedekken; ik moet er tenminste enige zalf op doen.” Hij keek overal rond. Hij kon niets vinden behalve de lipstick van zijn vrouw. Hij dacht het ziet eruit als een smeersel, en het hielp want het bedekte de schrammen, het bloed. Hij was erg blij met zijn succes, ging naar bed, en er was geen ruzie, geen gevecht. Het was een van de mooiste nachten van zijn leven! Maar in de ochtend schreeuwde zijn vrouw vanuit de badkamer, “Ben je soms gek of zo? Je hebt mijn lipstick vernield. Niet alleen dat, waarom heb je op de spiegel geschilderd?”

De arme kerel had geprobeerd de zalf op zijn gezicht te smeren, maar zijn gezicht was in de spiegel. Dus in de spiegel waar schrammen of bloed op zijn gezicht was, had hij een mooi schilderwerk gemaakt -- de lipstick was verknoeid en de spiegel beschadigd.

Hij kon niet begrijpen hoe het had kunnen gebeuren. Hij zei, “Ik wilde je niet storen dus probeerde ik wat zalf, en alleen dit ding zag eruit als een smeersel. Ik wist niet wat over me kwam, waarom ik het op de spiegel heb gesmeerd. Ik deed het toch op mijn eigen gezicht!”

Wat jij in het leven ziet zegt veel over jou, niet over wat je ziet. Dezelfde zonsondergang is mooi voor de ene mens, en droevig voor de ander. En voor weer een ander maakt het niets uit; hij blijft onverschillig. De zonsondergang is dezelfde. Hij verschijnt als mooi voor de persoon die in staat is om er mee in harmonie te zijn, die in staat is om stil en een spiegel te zijn om hem te weerkaatsen in zijn eigen wezen; die er uit kan drinken, zijn kleuren, zijn schittering, zijn pracht.

Dezelfde zonsondergang lijkt droevig en niet mooi voor iemand anders omdat hij zelf droevig is; hij projecteert zijn droefheid er op. En de derde mens leeft op een manier die we de manier van onverschillig zijn kunnen noemen. Hij kijkt nooit naar de zonsondergang, of de maan of de bomen of de bloemen of de mensen. Hij heeft ogen maar gebruikt ze nooit. Hij is zo gehaast, in zo'n haast om ergens te komen al weet hij niet waar... gewoon een spanning, een constant geren de schaduwen achterna. Hij heeft geen tijd te verspillen in het kijken naar een stomme zonsondergang. Het hangt allemaal van jou af. Als je het mooie in mij ziet, is er iets moois in jou ontstaan.

Twee mannen reden voor het eerst in hun leven met de trein. Een van hen had een stel bananen bij zich. Hij bood er een aan zijn vriend en begon er een af te pellen voor zichzelf. Net toen reed de trein een tunnel binnen.

“Heb je jouw banaan al geproefd?” vroeg de eerste man, erg geschrokken.

“Nee, nog niet.” antwoordde zijn vriend.

“Nou, in godsnaam doe het niet,” zei de eerste man, “Ik nam een hap en werd blind.”

We zijn zo zeer opgesloten in onze eigen psychologie, en we projecteren die psychologie overal op. Een man van stilte vindt dat deze wereld vol stilte is. Zelfs geluiden verdiepen nog de stilte. En een mens vol lawaai wordt zich nooit bewust van de onmetelijke stiltes van de nacht. Het hangt allemaal van jou af. Jouw wereld is niets anders dan jij, geprojecteerd.

Het is een goed teken dat je schoonheid in me voelt – stop daar niet. Het is niet een objectieve ervaring, iets moois groeit er in jou. Neem er notitie van, en er komt een dag dat je iedereen rondom je als mooi zult zien, alles is mooi om je heen. Wees slechts tevreden als je niets meer kunt vinden wat niet mooi is. Als je in staat bent om de schoonheid van alles te zien wat bestaat en leeft, ben je tot bloei van jouw eigen wezen gekomen. Jouw vraag kan erg makkelijk vanuit een andere hoek bekeken worden. Je zegt, “Elke keer als ik u zie, krijg ik een schok door uw schoonheid. U moet het meest schitterende wezen zijn dat er ooit heeft bestaan! Osho, op wat voor manier ervaart u uw eigen schoonheid?”

Er zijn mensen die me als de antichrist zien. De Amerikaanse regering, in samenzwering met de fundamentalistische Christenen, vernietigde de commune in Amerika. En nu hebben ze een gedenkteken in Wasco County geplaatst waar de commune was – een marmeren gedenkteken, een monument dat zegt dat zij erin slaagden de antichrist te verdrijven. Het hangt allemaal af van jou wat je in mij ziet. Het verwijst altijd naar jou.

Twee kleine kinderen stonden in een kunstgalerij omdat het regende en ze geen andere schuilplaats konden vinden. Dus gingen zij de kunstgalerij binnen. Daar druipende van de regen staand, keek een jongen naar een Picasso schilderij en zei, “Mijn God, we moeten hier weg! Als ze ons pakken zullen ze zeggen dat wij het gedaan hebben. Een idioot heeft alles vernield. Wij zijn er niet aan geweest, maar we zijn niet in een positie om ons te verdedigen.”

Het wordt gezegd dat eens Picasso's auto werd gestolen. Hij ging naar het politiebureau, en de mensen kenden hem. Ze zeiden, “Het is erg vervelend en spijtig. Heb je enige details en een beschrijving – de nummerplaat, wat voor soort wagen?”

Hij zei, “Ik kijk nooit naar de nummerplaat, maar ik kan een schets maken.” Dus tekende hij een schets van zijn auto en de politie zocht hard. En tenslotte vonden zij een paard, een wasmachine en de Eiffeltoren!

De schets gaf hen al deze ideeën – en het was een schets van een auto! Picasso's manier van denken, de manier om naar de dingen te kijken was vreemd en gek. Hij was een groot genie, maar een tikje excentriek. Een zeer rijke dame wilde dat hij haar portret zou maken. Hij zei, “Gewoonlijk doe ik dat soort schilderen niet omdat mijn honorarium zo hoog is. Ten tweede schijnt niemand tevreden te zijn als het portret af is. Het zal bijna een miljoen dollar kosten. Als je bereid bent dat te betalen kan ik

het portret maken. De vrouw zei, "Een miljoen of twee miljoen, het maakt niet uit, maar ik wil een portret door u gemaakt." Dus hij maakte het portret. Het nam veel tijd in het poseren en de vrouw was verbaasd toen ze het portret zag ontstaan. Toen het helemaal af was zei ze, "Slechts een vraag, ik wil weten waar mijn neus is. Alles is oké, maar ik moet tenminste weten waar mijn neus is. Daar vandaan kan ik de ogen, de mond, mijn oren gaan berekenen – dat kan het centrum zijn om mijzelf te vinden." Picasso zei, "Ik zei het al bij het begin...! Nu is het moeilijk om de neus te vinden – wie weet waar jouw neus is! Ik heb hem geschilderd, dat is zeker, maar na al die tijd van sessies kan ik me niet precies herinneren waar ik hem heb geplaatst. Neem het mee naar huis en verdiep je erin; misschien zul je hem vinden. Hij is er, dat is zeker. Hij is er, die garantie kan ik geven want ik herinner me dat ik je neus heb geschilderd. Maar val me niet lastig! Je betaalt voor het portret niet voor deze vragen. Als je me van te voren gezegd had dat je vragen ging stellen zou ik geweigerd hebben, want wie interesseert het waar je neus is, en wat maakt het uit? Ergens in het portret moet hij zijn. Als iemand het je vraagt, kun je zeggen, 'Kijk gewoon, je zult hem vinden.' Een ding nog: als jij of iemand anders hem vindt, laat het me weten."

Picasso werd een van de grote schilders. Maar al zijn schilderijen zijn, op zijn minst gezegd, krankzinnig. Hij zelf was krankzinnig; hij stortte zijn krankzinnigheid uit in kleuren op het canvas – het was zijn projectie. Hij was een genie. Hij was in staat te schilderen, en hij schilderde op veel originele manieren.

Natuurlijk, als je de neus niet kunt vinden, is het portret origineel. Welke originaliteit kun je nog meer verwachten? Hij werkte hard maar zijn manier van kijken....

Ik had een professor in mijn universiteit... ik luisterde gewoonlijk naar hem met gesloten ogen. Uiteindelijk kon hij de verleiding niet weerstaan. Hij zei, "Wat is er met jou aan de hand? Altijd als ik tegen je spreek, sluit jij je ogen." Ik zei, "Met jou praten en jouw ogen zien – het ene kijkt deze kant, de andere die kant – maakt mij duizelig. Soms kijk ik tegen wie je spreekt, want je kijkt nooit naar mij." Deze ogen waren zodanig dat als hij tegen je sprak er een ding zeker was, dat hij niet naar je keek. Dat was de enige manier waarop hij naar je kon kijken; als hij ergens anders heen keek. Ik zei, "Of je laat je ogen in orde maken of vergeef me anders maar. Ik wil wel luisteren naar wat je zegt; ik wil niet duizelig worden."

De manier waarop je de wereld ziet, de manier waarop je mensen ziet, de manier waarop je bomen ziet... het hangt allemaal van jou af. Je leeft in een wereld van je eigen creatie. Er zijn net zoveel werelden als er mensen zijn want iedereen leeft in zijn eigen wereld. Geen twee mensen zijn het over iets eens. Iemand vindt een vrouw mooi, en anderen lachen bij het idee alleen al: Als deze vrouw mooi is dan... houdt alles op!. Wat kan er dan nog lelijk genoemd worden?"

Dus, Jalada, het is perfect dat jij schoonheid in mij ziet, maar het is deel van jouw eigen zien. Het heeft niets met mij te maken. Ik ben gewoon een slachtoffer! Vandaag ben ik mooi, morgen als je boos op me bent, herinner dan ook. Als je ziet dat dit de antichrist is, onthoudt, het is jouw eigen idee.

Het herinnert me er aan dat er een paar opschriften gevonden zijn uit de tijd toen Jezus leefde, die hem beschrijven als de lelijkst mogelijke man. Niet alleen was hij lelijk, hij was ook een gebochelde. En zijn volgelingen hebben hem beschreven als een van de mooiste mensen. Christenen hebben er zelfs nooit een punt van gemaakt: Van waar deze opschriften? Maar gelukkig ben ik niemand, noch Christelijk, noch Hindoe, noch Boeddhist, dus kan ik van een afstand kijken.

Mijn opinie is dat beide beschrijvingen juist kunnen zijn. Het lijkt absurd – hoe kunnen beiden beschrijvingen juist zijn betreffende een man? Ze zijn geen beschrijvingen van Jezus, ze zijn beschrijvingen van de mensen die hem beschreven. Zij die van hem hielden, creëerden vanwege hun liefde een mooie persoonlijkheid. Zij die hem haten, creëerden uit hun haat een lelijke man. En ze waren zelfs daar niet tevreden mee – ze moesten hem ook een gebochelde maken. Ze reduceerden ook zijn lengte tot weinig over een meter; ze maakten een dwerg van hem.

Dit moet zeer goed begrepen worden, want dan creëer je geen illusie die je dan objectief maakt. Je moet altijd onthouden dat wat je ook in de wereld ziet jouw eigen projectie is. Ja, er is een staat als je voorbij de mind bent en al de projectie weggevallen zijn. Dan zie je de wereld zoals ze is. Het is gewoon onvoorstelbaar mooi, maar die schoonheid is een totaal andere schoonheid, het is niet jouw projectie. Op het moment dat je voorbij jouw mind gaat, wordt je plotseling een spiegel – dan weerkaats je de werkelijkheid. Met de mind projecteer je de werkelijkheid; je reflecteert haar niet. Bij mij zijnde, jarenlang mediterend, is er iets langs de mind heen, voorbij de mind gegaan. En je zult absoluut zeker zijn dat er enige transcendentie plaatsvindt als je niet alleen in mij maar in iedereen schoonheid, het authentieke, het oprechte begint te zien – zelfs in hen die niet mooi, die niet oprecht, die niet waarachtig zijn. Het maakt niet uit; hun wezen bestaat niet uit hun daden. Hun wezen is veel groter dan hun kleine nietige daden.

Het is een goede indicatie: jij houdt van me. Natuurlijk kun je iets moois zien, maar vertrouw het alleen als je die schoonheid overal begint te zien, als de hele existentie mooi wordt. De oude wijzen van India hebben de existentie op twee manieren beschreven. Op de ene manier hebben ze haar satyam, shivam, sundram genoemd. Satyam betekent waarheid, shivam betekent goed, sundram betekent mooi. Dit is een expressie van de ultieme ervaring. Een andere drie-eenheid door en paar andere wijzen heeft een ding absoluut hetzelfde – satya, de waarheid. Satchitanand: sat betekent waarheid, chit betekent bewustzijn, anand betekent gelukzaligheid. Beiden hebben gelijk; het is hun keuze. Ze konden een ding niet vermijden: waarheid. Als ze een poëtische benadering hadden, dan werd natuurlijk het goede en het mooie ervaren. Als zij van een andere aard waren, meer een mysticus dan een dichter, dan werd bewustzijn en gelukzaligheid deel van hun drie-eenheid. Het is vanwege deze verklaringen dat ik zeg dat religies die buiten India zijn geboren erg kinderachtig zijn. Bekijk gewoon deze drie-eenheden en vergelijk ze met de Christelijke drie-eenheid: God de vader, God de zoon, en de heilige Geest. Het is zelfs niet vergelijkbaar met satchitanand: waarheid, bewustzijn, gelukzaligheid of satyam, shivam, sundram: waarheid, het goede, schoonheid. Dit blijken ervaringen te zijn. God, de zoon, en de heilige geest... ik denk niet dat iemand hen ooit heeft ervaren. En de ervaring zou meer als een nachtmerrie zijn! Maar het hangt allemaal van jou af. Net zoals jouw dromen van jou zijn en iets over jouw mind tonen, zo ook jouw ideeën als je wakker bent. Ze tonen iets over jou, en dit moet door iedere zoeker onthouden worden. Dit is een keerpunt. We zijn makkelijk objectief maar onze werkelijkheid is subjectief. Wij zien daardoor dingen die onze projecties zijn. Een dichter bekijkt de bomen op een andere wijze. Hij ziet veel kleuren groen, niet een groene kleur. Zijn sensitiviteit is zo intens dat hij erg subtiel onderscheid kan zien in het groen van de ene boom en het groen van een andere boom. Jij ziet doorgaans eenvoudig dat de bomen groen zijn, maar zelfs twee bladeren zijn niet precies hetzelfde groen. Het vraagt een erg gevoelige, artistieke, poëtische benadering – het hangt van jou af; jij leeft in jouw eigen wereld.

J. Krishnamurti zei altijd, "Jij bent de wereld." Als dit eenmaal wordt begrepen zijn er geweldige veranderingen mogelijk. Je zult geen woedeaanvallen door anderen krijgen. Je zult meer gecentreerd worden, je zult meer subjectief en introvert worden. Jouw wereld zal objecten beginnen te verliezen; het zal meer een subjectiviteit worden – en dat is jouw waarheid.

Eenmaal gecentreerd in jouw wezen, voorbij de mind, kun je de wereld zien zoals ze is. Slechts erg weinig mensen hebben de wereld gezien zoals ze is. Iedereen ziet haar zoals zijn stemming, zijn emotie, zijn idee hem suggereert.

Jalada, het moet voortdurend herinnerd worden, dat wat jij ziet, jouw eigen projectie is. Tenzij jij hetzelfde overal begint te zien – in de vriend en in de vijand – dan is jouw ervaring een nieuw gebied binnengegaan.

Irving Levensky, een prominent kledingfabrikant, besloot op safari naar Afrika te gaan. Na zes weken in het donkerste Afrika, keerde hij terug naar de Seventh Avenue. Iedereen in zijn showroom hapte naar lucht toen hij de deur binnenkwam. Irving, die bijna twee meter was toen hij New York verliet

was nu nog minder dan een meter. Zijn bedienden keken allemaal naar hem en vroegen, “Mijnheer Levensky, wat is er gebeurd?” Hij antwoordde, “Nooit, nee nooit, noem onder geen enkele omstandigheid een medicijnman een lul!”

Het is beter niemand iets te noemen – blijf gewoon gecentreerd in jezelf. Kijk naar de wereld en laat je oordelen vallen, en je zult zo’n zuivere atmosfeer rondom je heen hebben – geen appreciatie, geen veroordeling, gewoon een zuiver gadeslaan.

Deze oplettendheid noem ik meditatie.